

[Frank Jensen]

at det er en farlig vej, hvis vi lader enkeltinstitutter tage initiativ til selvforvaltning og forsøg. Der skal være helhed i institutionernes strukturer.

Vi vil i udvalget sikre os, at vi ved udformningen af den endelige forsøgsparagraf ikke får gjort forsøgsarbejdet til et konfliktområde mellem grupperne på institutionerne og mellem institutterne.

Lovforslaget rummer en utrolig og usædvanlig vid bemyndigelse til en minister, nemlig at ministeren kan sætte stort set hele styrelsesloven ud af kraft, hvis ministeren får et lille praj om det fra en institution. Vi mener ikke, at den bemyndigelse skal ligge hos ministeren. Vi ønsker, at der skal oprettes et forsøgs- og evalueringssudvalg under Direktoratet for de Videregående Uddannelser, så vi eventuelt får et ordentligt grundlag at arbejde videre på i forhold til styrelsesloven. Vi mener, man skal oprette et sådant organ, som mere præcist kan sørge for, at der ikke bliver de ideologiske kæphest, som ministeren vil ride i forhold til de forslag, som kommer fra institutionerne.

Med det som udgangspunkt ser vi frem til et konstruktivt og godt udvalgsarbejde om lovforslag nr. L 148.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne give fuld tilslutning til undervisningsministerens forslag om en ændring af styrelsesloven. Det er kun, set med vore øjne i hvert fald, en ganske lille ændring, der finder sted med det foreliggende lovforslag, idet det udelukkende giver undervisningsministeren mulighed for at godkende undtagelser fra lovens sædvanlige bestemmelser efter forslag fra de enkelte institutioner eller dele af institutioner.

Jeg kan i denne forbindelse undre mig over, hvad jeg i hvert fald opfatter som en modstrid i den socialdemokratiske ordførertale. Hr. Frank Jensen talte i første del af sit indlæg meget varmt for institutionernes selvstyre, for tro på demokratiet og alt, hvad der groede op nedefra, men bagefter sagde han, at han var utrolig betænkelig ved, at det blot var en minister, der kunne godkende et forsøg, der er groet op nedefra. De to ting kan jeg simpelt hen ikke få til at harmonere. Der skal et nævn til for at godkende det. Jamen hvis ministeren kun har mulighed for at sige ja, så er der vel ikke så meget

grund til denne mistro til demokratiet og det, der gror op nedefra?

Når vi tilslutter os det foreliggende lovforslag, er det selvfølgelig, fordi vi, ligesom jeg går ud fra alle andre ordførere i denne sal, har læst OECD-rapporten, der har en række kritiske bemærkninger om dansk forskning under styrelsesloven og den struktur, der er på universiteterne. Vi kan stort set tilslutte os alle de kritiske bemærkninger om strukturen og har også, som det formodentlig er alle i denne sal bekendt, gentagne gange været med til at forsøge at få den gældende styrelseslov ændret, men det har der indtil nu ikke været flertal for.

Der er tale om en meget beskeden ændring, som vi ved at en række af de højere læreanstalter ønsker sig. Jeg skal her fremhæve Odense Universitet, hvor det i deres blad umiddelbart efter årsfesten hed: Lad os starte et nyt oprør! Vi bør rive os fri af bureaukratiet og udråbe os selv som et friuniversitet! Denne mulighed synes jeg vi skal give Odense Universitet, hvis det ønsker det.

Jeg synes, det kunne være spændende, hvis vi på universiteter, højere læreanstalter, fakulteter, institutter og andre steder kunne se en række forsøg, som giver en anden styrelsesstruktur for de højere læreanstalter end den, vi kender i øjeblikket. Jeg tror også, det kunne løse op for en lang række af de blokeringer, skal vi sige af mere ideologisk art, der måske har været Folketingets partier imellem, når vi har diskuteret denne sag.

Vi kan altså fuldt ud tilslutte os ministerens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg tror, at enten har jeg udtrykt mig meget utydeligt, eller også har fru Eva Møller misforstået det, jeg sagde i min ordførertale. Vi tror nemlig også på selvstyret, på autonomien på universiteterne. Men når vi siger, at vi ønsker, at der skal oprettes et forsøgsråd på centralt plan, skyldes det, at efter det lovforslag, ministeren har fremsat, er det ministeren ene og alene, der har bemyndigelse til at sætte disse forsøg i kraft ude på institutionerne.

Vi kender ministerens indgangsvinkel til hele styrelseslovdebatten, som vi har haft gang på gang i den periode, ministeren har siddet her i